

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Bjarke Gano
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1083391

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 5. april 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at politiet som led i gennemførelsen af tilsynet med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud kun med en retskendelse kan skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, og endvidere kun med en retskendelse kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer samt andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 9. april 2019 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), at der principielt intet er til hinder for at fastsætte et krav om, at politiet i forbindelse med tilsynet med dømte seksualforbrydere skal indhente en retskendelse forud for iværksættelsen af undersøgelserne af den dømtes bolig, breve mv.

Et sådant krav vil dog kunne være til hinder for en effektiv og fleksibel tilrettelæggelse af tilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget er lagt op til, at tilsynet med bolig- og besøgsforbud skal gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig hver 14. dag eller en gang om måneden, alt efter om den dømte er i sexologisk behandling.

Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets vurdering er tvivlsomt, om et krav om indhentelse af en retskendelse reelt vil bidrage til den dømtes retssikkerhed. Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om et lovbestemt tilsyn, som ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold, som vil kunne efterprøves af domstolene. En eventuel domstolsprøvelse vil derfor navnlig kunne vedrøre, om den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og om gennemførelsen af tilsynet kan anses for nødvendig af hensyn til at sikre, at den dømte overholder dette forbud.

På den baggrund kan jeg ikke støtte et ændringsforslag, der indfører en bestemmelse om indhentelse af en retskendelse i forbindelse med iværksættelsen af undersøgelser af den dømtes bolig, breve mv.

I øvrigt rejser et ændringsforslag af den foreslåede karakter væsentlige spørgsmål i forhold til økonomien, som det ikke har været muligt at afklare inden for tidsfristen for besvarelsen af spørgsmålet.

2. Et ændringsforslag, som indebærer, at politiet som led i gennemførelsen af tilsynet med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud kun med en retskendelse kan skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, og endvidere kun med en retskendelse kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold, kan formuleres på følgende måde:

”Æ n d r i n g s f o r s l a g
til
lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere)
(L 173)

Af (...):

Til § 1

1. I den under *nr. 5* foreslåede affattelse af § 236, *stk. 8, 2. og 3. pkt.*, udgår »uden retskendelse«, og der indsættes efter 3. pkt.:
»Politiets anvendelse af indgreb som anført i 2. og 3. pkt. sker efter rettens kendelse, medmindre den dømte meddeler skriftligt samtykke til, at indgrebet foretages.«

Bemærkninger til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse har til formål at indføre et krav om retskendelse, hvis politiet som led i gennemførelsen af tilsyn med dømte seksualforbrydere mod den dømtes vilje vil skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, eller vil foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på at undersøge deres indhold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kompetencen til at beslutte, at politiet kan gennemføre undersøgelser af den dømtes bolig, breve mv., er

henlagt til retten, medmindre den dømte skriftligt giver samtykke til at indgrebet foretages. I så fald træffes beslutningen af politiet.

Retten kan ved kendelse bestemme, at politiet som led i tilsynet kan foretage en undersøgelse af den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og at politiet i den forbindelse kan skaffe sig adgang til boligen mv. Kendelsen kan angå et bestemt tilsynsbesøg eller give politiet mulighed for at foretage flere tilsynsbesøg på vilkårlige tidspunkter inden for en nærmere angivet periode. Kendelsen kan omfatte alle lokaliteter på en adresse eller være begrænset til bestemte lokaliteter.

Retten kan endvidere tillade, at politiet kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at imødekomme politiets anmodning om retskendelse, vil retten navnlig kunne påse, at den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og at de indgreb, som anmodningen vedrører, anses for nødvendige af hensyn til at gennemføre tilsynet og dermed sikre, at den dømte overholder forbuddet.

Retten's kendelse skal ledsages af grunde i overensstemmelse med den almindelige bestemmelse i retsplejelovens § 218, stk. 1, 1. pkt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

En anmodning om retskendelse kan indgives i enhver retskreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes. Det svarer til ordningen efter retsplejelovens § 694, stk. 1, om retsmøder under efterforskning.

Den dømte underrettes ikke om afholdelse af retsmøder med henblik på at opnå retten's kendelse, da dette vil hindre, at tilsynet gennemføres effektivt, uden at den dømte har mulighed for at indrette sig herpå. Politiet skal i forbindelse med undersøgelsen af den dømtes bolig, breve mv. på forlangende give den dømte adgang til at gøre sig bekendt med retten's kendelse og andre tilførsler til retsbogen.